

af Riget til omtrent 50,000 Rd. at præstere. Dette gjør tilsammen 5,711,000 Rd. som med Føje kunne siges at anvendes til Forbedring af Statens Capitalstatus, medens Forringelsen af Statens Capitalstatus kun kan anslaaes til 5,145,000 Rd., nemlig med Fradraget af 100,000 Rd., som ordinairt kunne ventes at komme ind fra Krigsministeriet. De Herrer ville saaledes see, at det er over 500,000 Rd., som Fremgangen i dette Aar virkelig maa siges at ville blive; det er i mine Tanker uimodsigeligt, og vi kunne derfor ikke med Føje rette nogen Debreidelse til os selv for, at vi spise for Meget op af Capitalfonden. Vi vilde derfor, naar der ikke forestod andre Udgifter, efter min Opfattelse ikke behøve i dette Aar eller i den nærmeste Fremtid at tage nogen ny Skattnorm i Betragtning; men de Herrer maae jo erindre, at der i dette Aar er en Post, som jeg ikke har nævnt endnu, fordi jeg har villet forbeholde mig at tale derom bagefter, nemlig 1,207,000 Rd., som ere bevilgede extraordinairt til Anstæffelsen af Skydevaaben. Naar vi skulde dække denne Udgift i indværende Aar, alene ved Hjælp af dette Aar, vilde Beløbet naturligvis blive langt betydeligere; saa vilde, hvis vi vare istand til at dække denne Udgift af Aarets løbende Indtægter, Aaret endogaa være at godskrive 6,918,000 Rd. istedetfor 5,711,000 Rd. Det er imidlertid en saa extraordinair Udgift, der ganske sikkert ikke kan ventes regelmæssigt at ville vende tilbage, at man i mine Tanker ikke kunde finde nogen Betænkelse ved at tage denne Sum af vor store Activmasse. Naar de Herrer give mig Ret i den Beregning, hvorefter jeg fandt, at vor Fremgang i Aaret kunde anslaaes til at være $\frac{1}{2}$ Million, vilde vi jo endda kun, dersom vi toge denne Udgift af Formuen, gaae 700,000 Rd. tilbage.

Det kunde nu synes, at efter denne Beregningsmaade vilde det være urigtigt at være stemt for nu at skride til Indførelsen af en Indkomstskat; det kunde synes, at det, naar der saaledes ikke er Spørgsmaal om at dække Mere end omtrent 1 Million Rd. for iaar, da vilde være urimeligt nu at indlade sig paa nye Skatter, og det maatte ogsaa med Hensyn til den Reformering af det bestaaende Skattesystem, der kunde anses nødvendigt, være hen-

sigtsmæssigt, endnu at see det noget an, navnlig indtil den nye Hærplan og de dermed i Forbindelse staaende Lovforslag angaaende vort Forsvarsvæsen ere vedtagne, om det derefter vilde være fornødent at skride til nye Statters Udskrivning. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at jeg ved en omhyggelig Overveielse af dette Spørgsmaal er kommen til det Resultat, som jeg iøvrigt allerede har været med til foreløbigt at underskrive i Finantsudvalgets Betænkning, at vi ikke desto mindre maae være betænkte paa sørgede Ressourcer, og det er da fornemmelig ved at tage Hensyn til, hvad vort Forsvarsvæsen kan antages at ville koste os, at jeg er kommen til dette Resultat. Seer man hen til, hvad vort Forsvarsvæsen kostede os i den sidste Finantsperiode før Krigen, nemlig i Bienniet 1862—64, og man regner, hvilken Andeel der forholdsvis vil falde paa den tilbageværende Deel af Monarchiet efter det Tab, vi have lidt ved Fredsslutningen, vil man finde, at dette ikke bliver Mere end omtrent $4\frac{1}{2}$ Million Rd. aarligt. Jeg har ikke ønsket at tage Ordet under Sagen om de forelagte Organisationsplaner for Armeen og Flaaden, og jeg ønsker heller ikke nu nærmere at udvilke, hvorvidt jeg, for mit Bedkommende, kan være enig i de betydelige Udgiftsbejæringinger, som disse Forslag medføre; jeg skal kun i al Kort- hed vedtjende mig den Anskuelse, at det er Mere, end det i mine Tanker behøvede at være. Jeg kan ikke finde, at der er tilstrækkelig Grund til at gaae videre end omtrent til de $4\frac{1}{2}$ Millioner Rd., som tidligere forholdsvis have været udredeede af Kongeriget Danmark til dets Forsvarsvæsen. Men, mine Herrer, jeg kommer tilbage til det Samme, som jeg i Begyndelsen af mit Foredrag fremhævede. — Jeg veed, at jeg staaer temmelig isoleret med denne Anskuelse, jeg veed, at, som Forholdene ere, ikke alene i Danmark, men i hele Europa, er det overveiende Fleertal af Landets Befolkning og af Repræsentationen her tilbøjeligt til at anvende meget Mere paa dette Forsvarsvæsen. (Stemmer: Nei!) Dette er min Opfattelse, og jeg troer, at de Enkelte, der gjøre mig den Ære at slutte sig til min personlige Anskuelse, skuffe sig; jeg troer, at man vil komme til den Erfaring, at Landet vil